

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhiepiscopice Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.

Epistole nefrancoate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru se-care publicare.

Sibiu 3 Martie.

Daco-românii, acei Daco-români persiflați de atâtea ori în diaristica „exclusiv” „patriotică”, au adăus cu o cunună de lauri roboșcioi mai mult pentru patria comună a Austro-Ungariei. Caransebeșenii pot fi mândri că de astăzi dintre Românii Austro-Ungariei lor li s'a venit earăși a obține lauri pentru virtutea militară. Dicum earăși, pentru că nu este întâiași dată că acești fi ai Bănătuului s'au distins prin curaj și tenacitate pe câmpul de onoare. Dicum de astăzi, căci care regiment român din armata austro-ungarească, ori în ce condițiuni ar fi fost regimentul, nu a avut ocaziune să eșezeze pe câmpul onorific al luptelor sângeroase?

Dacă Românului nu i ar fi re-mas alte virtuți dela străbunii săi, temuți odinioară de toată lumea cunoscută, aceasta unică i a re-mas, că se scie jertfi pentru patrie chiar și când aceasta nu ține socoteală adevărată de jertfele lui, scie să caute cu îndrăzneală în ochii morții, înfățișeze moartea cât de înfiorătoare. Ori prin câte străfărmări au trecut diverse regimente recrutate dintre Români, ei au re-mas unii și aceiași. Comandanții din vecime și din timpurile noastre au re-cunoscut, fără deosebire, virtutea roboșcioa a Românului.

În câmpiile Italiei, Austriei, Germaniei și Franței în fața cu *Bunăparte* cel bătrîn; în câmpiile Italiei cu *Bunăparte* cel tînăr și cu Victor Emanuel; în roboșciu civil din Ungaria; cu un cuvînt, ori unde au cerut lipsa și necesul, Românii în regimete de linie, în regimete de graniță și chiar ca gloate au fost unii și aceiași. Armele lor au fost totdeauna purtate de brațe cari n'au suferit nici chiar în desastre și înfrîngeri pata rușinei. Bărsanul, Olteanul, Hațeganul, Hunidoreanul, Motul, Lăpușanul, Borgouanul, Someșanul, Cămpăneanul, Bănățanul, Crișanul, Bihoreanul și Maramureșanul etc. toți sînt buni luptători și credincioși simfemîntului lor de credință, când e vorba de împărat, de tron și de patrie.

„Suire (pe munții stancoși) s'a început dimineața în 8 Martie — țiece corospondențel unei foi vieneze —; am văzut regimentul de infanterie 43 (Aleman), sîndu-se de la Morinie cu o precisiune, ca și când ar fi un eșericiu pe locul de paradă, cu toate că munții înclină aproape perpendiculari spre mare.”

Aceasta este introducerea, și fiind că și în cazul present s'a adevărit țiereea: „ția bună se cunoașce de țimeinea” sfărșitul întreprinderii uriașe de a căuta și învinge pe inimic prin și preste munți neumblați, l'am vădut în cel mai frumos atestat, dat de colonelul Kraft soldațar, fiilor Caransebeșeni; pentru că nu e puțin lucru când un comandant țice despre deșii că sînt model de soldați și sînt grandioși în învingerea greutăților.

Etă dar cine sînt Daco-românii cei calificați de atâtea ori, pe nedrept, și în modul cel mai nerușinat de periculoș întregițăți statului. Etă cum scie ei să respătească calumiile cari se aruncă de atâtea ori cu prisos asuprăle.

Când scriem noi șirurile aceste, smulgînd o pagină din anelele cele frumoase ale virtuții militare române, ar crede cineva că este numai amorul propriu de a ne lăuda noi Români pre noi înșine. Că pentru lăuda ea nu pource de dela noi. Sînt numai vre o câte-va țile când cel mai mare beliduce actual austro-unguresc, unul dintre cei mai iluștri membrii ai casei domitoare, într'un ordin de ț, au re-vărsat laude asupra regimentului de infanterie Nr. 50, odinioară al II regiment român de graniță din Nausdan și Borgouani, eară acum din Moșii munților apusani ai Jancului. Nu noi am lăudat mai înainte pe „leii” dela Solferino și Custozza. Și acum n'am făcut alta decăt am pus înaintea cutitorilor ce țice corospondențel

impărtial al unei foi vieneze și colonelul Kraft, care de sigur nu poate fi în prepus că este un daco-românist. Că putem, ba sîntem în drept, a ne mândri cu faptele fiilor, poporului nostru, oameni nepreocupați nu ne pot lua în nume de rău, de oare ce prin aceasta nu facem alta decăt că manifestăm o bucurie justificată prin faptele și virtutea fiilor poporului nostru, re-cunoscută de oametul cei mai imparțiali, care sînt frușci adevărat al dispozițiunei firesci a poporului român.

În cele din urmă noi nu vrem prin șirurile aceste nici să ne lăudăm nici se măgulim amorul nostru propriu.

Constatănd adevăruri neresturnabile și constatate mai nainte de noi de oameni cari nu pot avé nimica comun cu amorul nostru propriu, ținem că ar fi la locul s'eu să derivăm din acele învătățuri folositoare în special pentru noi și pentru cauza comună a patriei cărei aparținem.

De parte de noi de a ne amesteca în apreațiea diplomatică s'au militară a luptelor din Crivoscia și Erțegovina, departe de noi de a aprecia dacă bravura care nea dat privilegii la soriereea acestui articol aduce și foloase practice pentru monarhie: ne îndreptăm privirea asupra unui fenomen care ni se pare de tot enigmatic. Fenomenul acesta e, că poporul român care da brașele cele mai virogoase și inimile cele mai pline de credință pentru cauza comună a monarchiei, este totodată poporul cel mai neblăgat în seamă, bă adese ori calumniat ca ostil aceluiași monarhii, pentru care a vėrsat relativ cel mai mult sänge.

Cum se ne esplicăm acest fenomen care în sine se prezentează ca o contradicțiune?

A fost decăt e lumea, și va fi și de aci încolo, că laurii cástigați pe câmpul de luptă re-man fără efect pentru poporul din care au eșit luptătorii, dacă acestia n'au avut a casă diplomați îndemnatici, cari se scie

exploata la timp victoriile purtătorilor de arme.

Polonii sînt un popor viteaz re-cunoscut. Cu toată vitejia lor ei sînt un popor dismembrat și numai în monarhia noastră au ajuns, prin împregiurări neaterătoare de ei, la oare care însemnătate. Nouirea, intrigile interne au zădărnicit vitejia lor.

Fiii poporului nostru încă fac minuni de vitejie pe câmpul de luptă, ori unde li se deschide acest câmp.

În timpurile cele de tot vitrege, la cari de bună seamă vom fi contribuți și noi, e lucru firesc că sängele se împrăscia pentru noi în deșert ori și pe care câmp de luptă. Eram condamnări atunci numai la o soarte mai modernă de gladiatori. Acum însă de când soartea ni s'a îndreptat cel puțin înrățată, în cât avem și oameni cu carte mai multă în mijlocul nostru, scim noi foloși mai bine sacrificiile noastre?

Când stăm și meditam serios și sincer, respusul la aceasta întrebare ne bagă fiori în trup, mai îngrozitoare decăt și icona cea mai îngrozitoare a roboșciuului celui mai infricozat.

Câte slăbiciuni, câte uneltiri, câte pasiani și alte de felul acestora nu bătușce pămîntul cel stropit cu sänge încăt după toate jertfele poporului nostru abia resare ici și colo câte o tuță șubredă și neroditoare.

Este adevărat că la aceasta înfățișare posomorită contribuie mult și influența străină. Înse oare nu e datorica fie cărui Român cu carte, care ar trebui se reprezente „diplomația” nesmulu nostru, ca cu aceași țarie și virtute, cu care combatte soldatul, fiul poporului, pe inimicul ce i se pune în cale, se combată slăbiciunile și toate cealalte cum le mai chiamă?

Liberi de slăbiciuni, de pasiani de clicării, ochii inteligenții, și prin aceasta ai poporului român, limpezi află de sigur momentele când și cum se întrevină pentru interesele generale și speciale ale poporului.

reformele cele mai nouă, cari se introduc în educațiunea și însușiriunea tineriei nelnterupt.

Mijlocul cel mai dîntău, prin care un învățător nu își poate înmulți cunoscințele sale pedagogice, este o foaie pedagogică de specialitate. O foaie pedagogică este chemată a arăta progresul făcut în educațiune și însușiriunea, punînd în ochii învățătorilor principiile cele mai nouă pedagogice și așezînd a da educațiunei și însușiriunei populare direcțiunea cea mai bună. Caracterul educătoriu al fișecce cărei scolare depinde în partea cea mai mare dela învățătoriu, carele încă trebuie se primească însușiriunile necesare dela organele pedagogice conducătoare, dacă vooșea a fi în unitate cu acei cari urmează principiile de educațiune adoptate în timpul de față. Un jurnal pedagogic este chemat în locul prim a face învățătorilor raporturi și însușiriuni despre toate mișcările de educațiune, ca acestia se scie cu siguranțe ca poșie se ocupe față cu introducerea unei noue reforme scolare. Ori ce întrebare pedagogică

are loc de discușiune mai înainte în foi pedagogice. Afară de aceste multe alte datorințe mai au foile pedagogice.

Foi de aceasta specialitate ne lipsesc nouă Românilor de dinoace. De și se discută multe cause scolare în alte foi române, totuși aceasta procedură nu e suficientă pentru întreg corpul învățătoresc român; ci dorința tuturor învățătorilor este a posede o foaie pedagogică de specialitate, din care se scie toți cele de sciut.

Aparența unei foi pedagogice române ar trebui să se realizeze cât mai curînd. Mă tem însă că și alta nouă foaie pedagogică va ajunge pe urma celor de până aci; deci avem lipsă ca se fim cu mult mai circumspecți la înfiinșarea unei foi pedagogice.

O nouă foaie pedagogică română, dacă vrea să își asigure existența, considerînd bine situațiunea scoalelor și învățătorilor români, ar avé să observeze următoarele:

a) Fiindcă o parte mare a învățătorilor nu prea prenumără foi poli-

tice, beletristice etc; așa au lipsă de o foaie pedagogică, care se apară în toată septămăna conținînd nu numai articuli pedagogici-didactice, ci și întemplările septămănei pe scurt și la înțeles.

b) Foaia va urmări pe terenul scolaric o politica națională, departe fiind de ori ce amestec, care ar puté vătămă interesul confesiuilor.

c) De oarece mulți învățători nu se abonează mai mulți decăt la aceasta foie, atunci foaia va deschide o rubrică, în care se vor publica și articuli scientifici-literari de interes cultural.

d) Tot în acest orgin se vor pune la critică toate țirile didactice de nou aparute, pentru ca învățătorii să cunoască partea bună sau rea a acestora și se scie cari au meritul de a se folosi.

e) Mai în fiecare număr se va publica o revistă despre jurnalele pedagogice din patrie și străinătate.

FOIȚA.

O foaie pedagogică nu avem!

Așa e, — nu avem nici una, astăzi — când în toată lumea civilisată așa ceva nu poate lipsi din mână nici unui educătoriu.

Vre o trei mii de scolare românești cu un număr și mai mare de învățători fără nici o foaie pedagogică de specialitate în limba română.

Aceasta tristă stare pentru învățătorii nostri e deamă de compătimit, mai ales acum când vedem că foile pedagogice dispar una după alta. Scim cu toții cauza acestor întemplări, și nu ne rămâne alta de făcut, decăt a cugeta mai serios la înfiinșarea unui organ pedagogic de publicitate, care să nu lipsească din mână nici unui învățătoriu român; căci numai așa vor pute fi învățătorii nostri în curent cu

Spațiul unui articol nu ne permite a ne întinde mai departe asupra acestei părți a temei noastre de astăzi. Atingem și partea aceasta numai pentru a se da materia de cugetat a celor chemați, ca să se intereseze cu mai multă inimă și tărie de afaceri, destinate a opri odăta risipa de capitalul cel mai scump fără de a aduce folosul firesc.

Când ar vedea compatrioții noștri, că liberi de ori ce slăbiciune urmăm cu energie interesele noastre, folosind cu scumpătate toate momentele cari suntem în drept a le folosi, ar respecta mai mult sacrificiile noastre și nu ne ar mai striga, infundați de ris, mai în aceleși momente, când fi noștri sângerează și pentru densii, că suntem inimi ai statului și ai ordinei.

Caransebeșenii pot fi liniștiți în conștiința lor că ei în același timp se luptă și pe terenul intelectual, când primesc scrirea despre gloria fiilor lor.

De ar afla atitudinea lor imitatori statornici în toate părțile locuite de Români, nu este îndoială, că laurii fiilor lor vor înverzi spre a umbri pe toți de o potrivă, pe consănginii și neconsănginii lor.

Revista politică.

Sibiu, în 3 Martie

Dela casa deputaților *Ungariei* noi avem de înregistrat ceva mai important decât că s'a votat darea pe petrol.

În 13 l. c. după aceeași spune o telegramă dela *Budapesta* că sub prezidiul imperatului s'a ținut un consiliu de ministri în care s'a decis intr'unirea delegațiilor după pasci. Suma care are a se cere dela delegații încă nu e stabilită.

Crivoscia încă nu e cu totul supusă, după cum arată telegramele din urmă, și în *Erțegovina* durează încă rescoala, și cu toate acestea sînt semne că ne aflăm la alt stadiu nou al lucrurilor. *Muntegru*, se anunță dela *Cattaro*, s'a hotărît să mobilizeze. Pretextul mobilizării este mulțimea de fugari din Crivoscia și *Erțegovina* ce se grămădesc pe teritoriul muntegruan. Unele țări se tem de o cestiune a fugarilor din care s'ar putea născă un conflict și afacerea bosniacă-erțegovină ar pute intra într'un stadiu internațional.

Ristici, ministrul-pretident s'arbec de mai nainte, s'a exprimat în fața unui raportor la „*Budapesti Hirlap*” că nu vaerta nici odăta *Austro-Ungariei* ca a împedecat necesarea *Bosniei* și *Erțegovinei* la *Serbia*.

Scobelev este internat în *Vilna* a dăce „*Kr. Ztg.*” din *Berlin*. „*D. Ztg.*”

din *Viena* însă reflectează că nu este nici un semn, care să constate scrierea aceasta sau că *Rusia* ar fi hotărâtă, cel puțin, *pro formă* a da satisfacțiune vecinilor săi vătămăți: „*Internatul*” de altă parte se află într'o dispozițiune foarte bună. El sperază a se vedea cât mai curând cu amicii săi pe câmpul de bătăie!

Situațiunea internă a Rusiei.

Din *Petersburg* i se comunică ziarului „*Köln. Ztg.*” unele lucruri cari ne arată situațiunea internă a marelui imperiu slav într'o lumină foarte pomosofică.

Eată cum se exprimă corespondentul:

Țarul, care voia să țină frânele strâns în mână, șede în *Gacina*, închis între ziduri și palisade, soldați și sergenți. Primul și marele avânt pentru a organiza de nou statul suveran al *Rușilor* s'a debeat, s'au pus toate în mișcare, pentru a face lucruri mari și nu s'au făcut nimic, oamenii earăș și se află în ridică. O completă apatie cătră lucrurile statului domnesce în *Gacina*, unde se află împăratul rusesc. Țarul își apără viața, taie lemne, face exerciții gimnastice cu *Woronoff*, prinde noaptea pesci și nu se interesează mai de loc de alte lucruri. Vorba o numai că cine are destulă influență pentru a ajunge la putere. *Ignatiev* nu e simpatic țarului pentru caracterul său și acesta ar vrea bucuros să se scape de densus, dar n'are pe cine să pună în locul lui. *Pobiedonozov*, *Woronoff*, nu sînt oameni pentru a guverna, ci numai prieteni buni. *Asacoff*, *Katcoff* însă, spriginți fiind de *Pobiedonozov*, de *princesa Obolenski* și de alți s'au așezat bine în grația țarului și susțin pe *Ignatiev*, cu toate că o numeroasă partidă din *Petersburg* lucra în septămănilor din urmă cu toate puterile pentru a resturna pe *Ignatiev*. Aceasta partidă din *Petersburg* se compune mai cu samă din vechii contrari ai slavistilor din *Mosca* și „*Germanii*” din *Petersburg* se află a dă earăș față în față cu Slavistii din *Mosca*. Dar *Asacoff* i-au întrecut foarte pe contrari, stăruința lui de căpetenie e a promova conștiința națională în popor și mijlocul pentru acest scop e agitarea contra tuturor stărilor, între cari scotoșce și pe nihilisti. Marea reformă internă vreau să o pregătească prin consolidarea conștiinții străvechi slavo-țarice a *Rusiei*. Deci se fac agitațiuni contra *Austriei*, care togma ia la goană pe *Slavii* de sud contra *Germaniei*, care prin sute de mii de fi ai sei restringe vieța vechie rusească, ce se resfață în comerț și industrie, în ministrii

și la curte. *Scobelev* e un partisan de tot nepolitic, dar păținaș al acestor *Slavi*. *Asacoff*, *Ignatiev*, *Scobelev* reprezintă o putere foarte respectabilă și se folosesc de aceasta, pentru a descepta poporul rusesc chiar și cu periculul unui reșoiu nenorocit ca să realizeze visat al unui imperiu slav liber, adecă scutit de ori ce înrîmări străine, autohton, neeuropic dar deciletor în *Europa*. Dinși nu mai întreabă după urmărire trecătoare ce le au asemenea întreprinderi. Tot una le este, ori au ori nu au, ori înving sau vor fi învingi, ori și vor ruina finanțele și economia ori ba, ori vor pierde provinciile dela frontierale țerei ori ba. Scopul lor e, a se scapa dintre oamenii europeni și a se scapa de noțiunile europene, chiar și dacă ar peritoată cultura europeană a *Rusiei*. Această coalițiune stă la spatele generalului *Scobelev*, deci discursurile acestui general își au însemnătatea lor și e puțină mângăiere pentru *Europa* dacă ea crede, că cuvintele generalului nu exprimă opiniunea guvernului rusesc. Căci pentru a spune pe scurt: noi astăzi nu avem un guvern, ci doue guverne rusesci. *Di* *Giers* poate se afirma în organele sale, că ne putem încrede în simțimentele pacifice și amicabile exprimate în manifestul țarului din *Aprilie 1881* și la întrevedere dela *Dantzic*: în inima sa însă el va susina pentru nestatornicia lucrurilor și pentru puțină putere, ce i-a mai ramas. *Giers* însemnă că astăzi ceva mai puțin decât contele *Ignatiev* și poate mai puțin decât generalul *Scobelev*. Discursurile lui *Scobelev* sînt îndreptate atăt contra *di* lui *Giers* și a cancelariei sale, contra politicei esterne a *Rusiei*, cât și contra *Germaniei*. *Giers* trebuie să se apere și contra lui *Scobelev* și nu poate garanta că politica *Rusiei* va urma fie și numai o septămână cursul cel-*di* doresce el. Cele doue guverne se combat: ce dăce s'au ce face guvernul oficial, se contestează s'au se influențează de guvernul oficios. Și guvernul oficios e mai tare fiind că are mai multă influență în *Gacina*. Dacă nu va succede a smulge pe țarul din lețargie, generalul *Scobelev* poate că va triumfa. Fără îndoială țara merge spre anarhie, aceasta începe a se observa deja în provincii prin descompunerea întregii organizațiuni de stat. Se recer puteri uriașe pentru a întimpina aceasta distrager. Avem un țar cu caracter bun dar fără de asemenea puteri. O de ar vedea odăcei din *Germania*, că dela reșrit se apropie o crisă cumplită! De ar părăsi vechia frasă, că un asemenea imperiu mare numai cu greu se clătina din temelii! El se clătina deja!

O revistă de diare.

„*Volnoje Slovo*”, diar liberal rus care apare odăta pe septămână în *Geneva*, a început o campanie foarte aspră și violentă contra sforțării dior *Katcoff*, *Aksakoff* și consorții, se încearcă în zadar să se readucă la vechiul moscovitism poporațiunea rusească care a început să fie deamă de libertate. Politica comitului *Ignatiev* țintesc la înrădăcinarea despotismului oriental în *Rusia*, dar acesta nu este, după cum dăce „*Volnoje Slovo*” nici creștinesc, nici național rusesc. Ori ce progres în *Rusia* este pretins prin stabilirea egalității, a autonomiei comunelor, departamentelor și provinciilor și a unei adunări generale de delegați din toate părțile imperiului. Diarele slavofice oficioase și semi-oficioase se încearcă a infăbântă spiritele pentru *Bosnia* și *Erțegovina*, numai și numai spre a le distrage dela cestiunile interne. Dar popoarele din peninsula balcanică, diare citatul diar liberal, n'au nici o încredere în guvernul rus, care, atăt în întru cât și în afară urmează aceeași politica de năpăstire, care a dat *Bosnia* pe mână austriacilor, ar *Bulgaria* le-a acordat întâiu o constituțiune spre a ajuta apoi pe principele de *Battemberg* ca să le-o an înapi. Până când *Rusia* nu se va dovedi liberală în întru, poporațiunea nu va sprigini politica ei din afară, de vreme ce știe că ea nu reprezintă nici în întru nici în afară interesele țerei.

Nici odăta n'a judecat un diar rus mai bine politica rusească. Purțarea guvernului din *Petersburg* a fost în toți timpii foarte interesată față cu popoarele cele mici, și de aceea acum Statele din peninsula balcanică numai au nici o încredere în el.

— În presa germană și rusă urmează meru discuțiunea asupra posibilității și probabilității unui reșoiu între *Rusia* și *Germania*. Diarul „*Moskowskija Wjedomosti*” încheia cu următoarele cuvinte un articol asupra acestui subiect:

„Nu avem trebuință a dori reșoiul, dar nu se poate esclude pentru mai curând sau mai târziu o asemenea eventualitate. Nici mărturisirea unei asemenea posibilități, nici pregătirea cu încetul pentru un asemenea cas conduc de sine-și la reșoiu. Cu totul altfel însă se stabilesc relațiunile când o parte impuță celeilalte când aceasta vorbesc despre ceea ce face aceea parte: când în fine voesc a tăgădui celeilalte dreptul de a dăce și de a face ca și dăna și urmăresc o gelosie mișcarea fie căruși soldat, observă ori ce piatră ce se așază pentru întărirea cetăților vecinului și vede în această oare care provocare.

„*Deutsche Heereszeitung*”, care apare în *Berlin*, se ocupă de aceeași cestiune. Noi întâiu arată într'un lung articol marile foloase ce atitudinea militară a *Prusiei* a adus în acest secol *Rusiei*, și apoi adauge:

Dar nici semnele cele mai diferite, nici încordarea plină de pericole din 1879, nici nihilismul și momentele desbinării Statului, nici crima din 1881 nu putea să distrugă cu totul dragostea cu care o parte din oficienii noștri, cu o îndrăcnicie adăverat germană, țineau la amicia rusească, dovedind această dragoste prin vorbe și scrieri, prin interesul ce arătău amatei rusesci. Discursurile generalului *Scobelev* au nimicuit-o cu totul.

Se poate dăce că și discursurile generalului *Scobelev* au înăspriit relațiunile dintre *Germania* și *Rusia*, dar nu este mai puțin adevărat că principele de *Bismarck* a dat cea dintăiu lovitură amicieii sclăruire din aceste două State, prin sfărămarea tratatului dela *San Stefano*.

— „*Times*” primesc din *Constantinople* o scrie, cu data de 28

f) Statute, circulare, discursuri și corespondențe de interes particular nu se vor publica în cuprinsul lor întreg, ci numai în extras de câteva șire.

g) În rubrica *varietăți* se vor publica tot felul de noutăți de interes social-cultural.

h) Prenumerățiunea se se poată face pe lună, trilingu, jumătate de an și pe anul întreg. Aceasta împărțea de abonament e de dorit mai cu seamă pentru ca și cei mai săraci încă să se aboneze la foaie; apoi e scuit că acestia mai bucuros solvesc în mai multe rate un abonament mai mare, decât o dată sau de două ori un abonament mai mic.

i) Numerii se apară regulat, așa încât nici o întârziere de o di se nu se întempe. E scuit că o întârziere cât de mică face asupra abonenților o rea impresiune și de aci se nasc urmări regretabile.

k) Căpeteniile scolare vor îngriji ca foaia se fie pnenărată de fiescare învățătoriu; ear acia cari vor fi pnenărat, vor fi silii pe cale oficioasă a și face aceasta datorință.

Aceste ar fi punctele principali, după cari ar trebui să se redacteze o foate pedagogică română, care la noi ar corespunde mai mult cu spiritul timpului present. Când bunăstarea scoalelor și a învățătorilor va fi mai favorabilă, atunci se vor pute înființa și alte foi pedagogice periodice de cuprins mult mai serios.

Destul că lipsa unei foi pedagogice române o simt toți învățătorii, și pentru înființarea aceleia ar fi de dorit, ca cei chemați să facă pașii necesari cât mai curând, căci amănarea acestei întreprinderi ar da motiv atăt *Neromânilor* cât și unor *Români*, a crede că interesul național al activității noastre scolare e în decădăni.

Bucuria tuturor va fi mare când aceasta cestiune va fi obiect de dis-

cusiune și din alte părți, ca cu atăt mai curând și mai bine se se ajungă scopul.

Sa aușim de bine!*)

P. Stoica.

*) Nu putem avé nimic de diș contra dorinței exprimate în articolul de mai sus. Unica observare însă se ne fie permisă. Observarea că pentru susținerrea unei foi pedagogice se cere să fie și cine se scrie într'nsa. Diarele cu care dispune publicul român, pe cât scim, nu refuză publicarea de articuli științifici, prin urmare și din specialitatea pedagogică. Dar acele diare pot constata că un prea le îmbulțesc scrierile speciale științifice, cu toate că coloanele lor stau deschise și pentru felul acesta de scriere. În fine cât privește partea bănească, foarele noastre nu sînt așa de scumpe încât o foare specială pedagogică să poată apără pe lângă un preț care să se deosebescă tare de prețul foilor existente și se ofere celorților ei o ușurătate mare în privința aceasta. Practici se sim și ne vom ajunge scopul și fără formalități multe.

Red.

Februarie, în care se dice că prin cercurile oficiale se aşteaptă organizarea unei rescăle în Macedonia şi că de aceea se fac pregătiri pentru sporierea forţelor turcesci în această provincie. Unul sau doi din agitatori se află în acest moment în Constantinopol şi declară numai că s'a format deja un guvern provisoriu, dar şi că ei sînt membrii ai aceluia guvern. Totuşi raporturile lor asupra mişcării trădează că ea nu poate să aibă un caracter tocmai serios, de vreme ce emisarii vorbesc despre crearea unei Macedonii independente sau unei puţin autonome, o idee care este ridicolă, fiindcă Macedonia, printră populaţiunea ei, nu numără mai puţin ca cinci naţionalităţi — Turci, Bulgari, Albanesi, Greci şi Kutzovalahi — dintre care fie care urmăreşte o fiinţă politică, care nu se împacă de loc cu aceea a celorlalte. Vrajmăşia dintre Greci şi Bulgari este prae mare în Macedonia, pentru că vre o mişcare revoluţionară în aceea provincie s'ia necesarmente mai dinainte caracterul unei mişcări panslaviste sau panellenice.

— Diarele panslaviste nu înceţază d'a se ocupa de discursurile pronunţate de generalul Skobelev. Astfel „Nowoje Vremja” scrie următoarele:

Ar face bine Austria să pună un termen pentru ocupaţiunea, căci şi ocupaţiunea Rusiei a fost tot temporală. Noi nu suntem lacheii nici ai Germaniei, nici ai Europei şi preferăm a ne pierde cu toţi de căt să devenim lacheii sau sclavii Germanilor.

„Petersburgskie Wjedomosti” găsesc de cuvîntă a scrie următoarele în aceeaşi privinţă:

„Cu ce răbdare trebuie să ne înarmăm, ce curaj nu trebuie să avem spre a ne măsura cu bulele vieţii noastre sociale, cu încercaţi nostri binefăcători şi epitropi — Germanii... Nu putem dar de căt să aderăm la celelise de generalul Skobelev, căm nu putem scăpa de ei de căt prin forţa conştiinţei naţionale şi cu sabia în mână. Interesele noastre politice, economice şi sociale sînt cu totul coprinse de ţesătura germană de păianjen. Sferturi întregi de secolii făcără Germanii negoţ ca la ei a cusă, ei s'emanară sus civilizaţiunea germană şi joş nihilismul.

În fine „Moskowski Telegraph” dice că discursul generalului Skobelev nu cuprinde nimic extraordinar, nimic blamabil. El a exprimat numai aceea ce simte şi ceea ce nu spun încă milioane.

Unde se va opri această campanie, vom vedea în curînd. „Tel.”

Serbia Regat.

Eată discursul preşedintelui Scurcinei în şedinţa dela 22 Februarie 1882:

„Cetăţeni! deputaţi! Insuflăit de sentimentele unei datorii înalte, vă adresez o cuvîntare, ce poate deştepta în Serbia numai bucurie şi aprobare. Convins de patriotismul dv., nu me îndoiesc de loc, că toţi vom fi însuflăiţi de acelaşi sentiment, când e vorba ca reprezentăţiunea naţională să facă un pas de o însemnătate istorică şi să îndeplinească un act spre mărirea şi înălţarea gloriei şi onoarei patriei. Atăşi secolii poporului nostru a luptat pentru ideea fundării unui stat independent cu terenul cel nefavorabil, acolo, unde se întâlneşte Oriental cu Occidental, încordânduşi toate puterile! După o cădere glorioasă, după încercări eroice dar zadarnice, această idee s'a manifestat din nou, când eroii dela Takova, întemeietorii libertăţii serbe, Miloş Obrenovici I. a destăinurat stindardul pe ruinele Ziceei regale (mănăstirea de încoronare a regilor serbi) recucerite cu preţiosul sînge al

fiilor patriei, când deasupra mormîntului lui Nemana şi deasupra oaselor primului rege uns în Studeniţa (mănăstirea de înmormîntare) baladele naţionale cântau numele domnitorului serb al Serbiei independente. Dela pacea cea din Adrianopol, unde Serbia fu recunoscută de un principat semi-independent, ea s'a silit necontent, păstrânduşi, şi cultivânduşi, virtuţile răboşnice înăscute, se şi câştigă simpatiile Europei civilisate, Serbia şi-a arătat îndestul iubirea pentru cultură, progres şi ordine; ea doreşte se devie un demn membru al mării familii europene. Are dorinţa să îşi recăştigă bunul poporului serb pierdut în nenorocire şi să îşi manifeste dovada pe faţă despre aptitudinea sa pentru o viaţă de stat.

În toate ramurile vieţii de stat, în cult, instrucţie, justiţie, politică, pe teren ştiinţific militar şi economic, Serbia a arătat un viguros avînt, un progres incontestabil. Afară de tractatul intenţionat, prin care s'a recunoscut independenţa şi autonomia Serbiei, convenţiunile încheiate direct de Serbia cu alte puteri, an înălţurat remăşiştele capitalăniunilor streine, martori vorbitori ai vasalităţii noastre de odinioară, ai serviciilor noastre. Dacă deci în principatul dăbea semiindependentă acum 50 de ani s'ia ivit ideea fundării unui stat serb, apoi Serbia independentă a prezentului este o reînnoire de fapt a Serbiei independente din trecut ei vechiu istoric. Desvoltarea patriei, prin domnia patriotică înţeleaptă a casei noastre domitoare Obrenovici şi urmată cu stăruinţă şi cu o abnegaţiune măriminoasă a naţiunii devotate dinastiei, ne îndeamnă astăzi irresistibil, săi dăm o expresiune vizibilă, conformă cu succesele de până acum ale istoriei noi şi demne de gloria celei vechi. Serbia independentă a secolilor trecuţi nu s'a numit principat, ci regat.

Datoria ta, este, adunare naţională corpul legiuitor al principatului independent, să ridice vocea, spre a concilia astfel vorba cu fapta, după cum cere pornirea impacientă a tuturor inimelor patriotice, după cum reclamă moştenirea străbunilor noştri, după cum prescrie ritul nemuritoare tradiţie naţională, impunîndu-ne ca o datorie. Datoria ta, adunare naţională, este să ridici vocea, ca în nou născutul principat al Serbiei să se reînnoiască regatul, demnitatea regală. Convins, că toţi o veţi primi unanim, cu un entuziasm demn de Serbia, fac propunerea: „Ca adunarea naţională să adreseze prinţului rugăciunea, să binevoiască, după dorinţa poporului, să accepte demnitatea de rege, proclamînd Serbia de regat.

Astăzi când ne aflăm deja în punctul unde în mijlocul entuziasmului naţiunii succesorul lui Obrenovici de Tacova reedifică tronul regal a lui Nemana, noi esclămăm unanim: Trăiescă Maj. Sa primul rege al Serbiei noi, Milan I. M. Obrenovici! Trăiescă Maj. Sa regina serbă Natalia!

Trăiască Alţeta Sa regală principele de coroană Alexandru!

Proclamaţiunea regală sună: Iubitul meu popor! În urma deciziunii unanime a reprezentăţilor tei, în urma deciziei, ce este expresiunea voinţei tale, a sufletului, a gândirilor, a dorinţelor tale, am fost astăzi proclamat de rege. Cu ziua de azi primesc coroana ereditară regală, pe care mi-a oferit prin reprezentanţii tei, avînd firma voinţă, sămi sacrificie toată viaţa tei, fericire şi viitorul tei, avînd voinţa firmă, că se te conduc pururea pe calea onoarei şi a dreptăţii, pe calea pe care tu cu înţelepciunea şi patriotismul tei, vei asigura şi întemeia libertatea şi independenţa ta, pe calea pe care vei sta în faţa Europei pururea cu un factor al progresului, al ordinii şi păcii, căscigînduţi

un nou exemplu de glorie. — Prin acest act cursul politicii este îndestul încoronat, politica creată într-o jumătate de secol în jurul steagului de Tacova al lui Obrenovici prin sacrificiile străbunilor tei şi prin ale tale însuşi, politica ce a condus scumpa noastră patrie la liberare aceea, ce s'a creat cu multă greutate, ce a deşceptat în Europa cea mai mare simpatie şi ajutor puternic pentru patria noastră, prin care sîntem obligaţi la o recunoştinţă eternă, ce s'a creat prin silinţele tuturor generaţiilor Serbiei, aceasta şi-a primit astăzi prin Adunarea naţională, expresiunea atît de mult dorită şi care nea fost dictată de trecutului nostru, de trecutului care e în conformitate cu prezentul nostru şi care totdeauna va fi o garanţie şi inviolabilă pentru viitorul nostru.

Iubitul meu popor! Încheind azi perioada principatului, se ne aducem aminte mai întău de nemuritorul liberator şi erou de Takova, de prinţul Miloş Obrenovici I. se ne inclinăm în faţa cununii de martir a cavalerescului şi neuitatului prinţ Mihail Obrenovici III. Se dorim pace eternă tuturor sufletelor, cari au contribuit, ca regatul Serbiei, rîsturnat mai mult prin desbinarea propriei, de căt prin puterea streină, se reinvieze şi se între în rîndul regatelor Europei prin rezoluţiunea Scupcinei. Cu începerea perioadei noi în istoria Serbiei, noi reînnoim ţie iubitul nostru popor, nobilele noastre sentimente pentru tine. Pentru abnegaţiunea şi iubirea ta de patrie, cari ne-au făcut drumul spre poziţia noastră de astăzi. Doresc ca patriotismul să se mărească în fie care cu ziua de azi şi să gasească ecou în sufletul seu. Doresc, ca osteneala fie căru, care contribuie pe căi diverse la binele şi progsrul ţerei, să fie reînţărită şi încoronată cu noue succese. Numele cel nou se se consacre cu o desvoltare şi mai viguroasă a virtuţilor civice, a iubirii către legislaţiunea, a progsrului, libertăţii şi ordinii. — În ele şi numai în ele tînarul regat va afla apărarea, ce l' va duce la un viitor mare. Acea forţă entuziasată ce a păstrat cinci-sute de ani aproape tradiţiunea despre demnitatea regală serbă, acea forţă a vorbit azi prin organul adunării naţionale, astăzi resună strigătele de veselie dela Timok până la Drina, dela Belgrad până la Vrenea. Şi în această bucurie te salută, iubitul meu popor primul tei rege al Serbiei celei noi.

Cel a tot puternic, a cărui prevedinţă a apărât şi protejat până acum scumpa Noastră Serbia, se priveasca cu înaltul său ochiu asupra conştiinţei noastre celei noi, binecuvîntînd-o cu a tot puternica sa dreaptă.

Belgrad, 22 Februarie 1885.

Regele Serbiei Milan I.

Varietăţi.

* (Postal). Postul de magistru postal în Galgeu (Galgo) comitatul Dobăca e de ocupat. Condiţiunile sînt: încheierea contractului şi depunerea unei cauziuni de 100 fl. în bani gata. Emolumentele: 200 fl. lafeală anuală, 40 fl. pausal de cancelarie şi 1200 fl. pausal de espeditură. Termiul pentru petiţiunile concurenţilor: trei săptămâni.

* (Postal) Dela 16 cur. se va introduce la staţiunea drumului de fer Caşa un oficiu postal, care se va pune în legătură cu trenurile de psoane Nro. 204 resp. 203 ce comunică între Cluj Braşov şi Braşov Cluj, prin postele mobile Nro. XXXL — de cerute acestui oficiu postal se ţin comunele Caşa şi Paloş.

Dela ziua de mai sus se primesc şi se estradează la acest oficiu postal epistole şi pachete; cu recepere postală

se primesc pachete interne în valtoare până la 200 fl. ear pachete externe până la 200 fl. (Germania, Luxemburg, Helgoland, Elveţia). Se primesc şi solvesc asigăniuni postale până la 200 fl. pentru Austro-Ungaria, Germania, Helgoland, Elveţia, Franca, Algeria, Italia, Terile de jos, Belgiu, statele unite ale Americi.

* (Postal) Dela 16 cur. se va introduce în comuna Muşna situată pe teritoriul comitatului Cetăţi de baltă un oficiu postal nou, care va sta în legătură cu posta dintre Mediaş-Făgăraş şi Făgăraş Mediaş, prin curieri postali.

De acest cerc postal se ţin comunele: Muşna, Niemiş, Morisdorf Martfăleu, Mardoş, Alma săsescu şi Zalata.

Se primesc şi se estradează la acest oficiu dela ziua de mai sus epistole şi pachete interne la 75 fl. (pentru Germania, Helgoland, Elveţia). Asignate postale se primesc până la 200 fl. pentru Austro-Ungaria, Germania, Helgoland, Franca, Algeria, Luxemburg, Italia Elveţia, Belgiu, Terile de jos şi statele unite ale Americi de nord.

* (Necrolog.) Dela Verşet ni se comunică următorul anunţ funebru:

„Subscrişi cu inimă înfrîntă de durere încunoscîntă, că mult iubitul lor fiu, frate, ginere şi cumnat

Ioan Becineaga.

Advocat în Verşet, după un morb greu au repausat în Domnul în 1/13 Martie a. c. dimineaţa la 7^{1/2}, oare în etate de 35 ani.

Remăşiştele pămîntesci ale defunctului se vor aşeza spre eternul repaus în 2/14 Martie la 3 oare după ameaăzi în cimitirul gr. or. din Verşet.

Verşet 1/13 Martie 1882. George Becineaga, Iconia Becineaga, părinţi, Alecsandru Becineaga, Petru Becineaga, Maria Becineaga, fraţi, Sofia Pascu soacră, Valeria Pascu cumnată.

Fie-i ţierina uşoară şi memoria eternă!

* (Necrolog) Sofia Popoviciu n. Paladiu în numele ei şi a fiilor sei Nicolau, preot gr. cath. în Folea (Banat) a soţiei acestuia Maria Dionisiu sub-notariu în Almaşu-mare a ficei Elisabeta, şi numeroşlor rudenii; anunţa cu inima frăţel de dorere, ca mult iubitul ei consoţ, respective tată şi sooru Petru Popoviciu preot gr. cath. şi asesor la S. seauu consistoriale al Lugosului, în Cib în 10 Martie st. n. 1882 au repausat în domnul de un greu morb de apărindere de plămîni în etate de 58 ani.

În repausatul familia şi a pierdut raşimul, biserica un devotat sacerdot, şi naţiunea un credincioş fiu.

Fie-i ţierina uşoară şi memoria eternă!

* (Cea mai veche inscripţiune latină.) În luna Aprilie anul trecut, s'a descoperit intrun mormînt antic, situat în valea care desparte Quirinalul de Viminal, un vas care poartă o inscripţiune arhaică.

D. Michel Breal s'a însărcinat cu cetirea acestei inscripţiuni şi a prezentat textul şi traducerea la Academia inscripţiunilor, observînd că textul este cel mai vechi ce a ramas dela Latini.

Eacă textul așa cum este scris pe vas:

Joveis at deivos qoi meditat nei ted endo cosmru vro sid; ast ted nois io pelo ites iai pacari vos. Dzenos med foked in manon einom, Dzenoi ne med malo statod.

Eacă acum traducerea în limba latină clasică:

Jupiter aut quicunque deus qui me recipiat, ne in tuas manus, peccatorum.

causa iste veniat. at; tu velis hoc dono, his precibus pacari a nobis. Lzenos me obtulit in bonam partem, Dzeno igitur ne veniam in malam partem!

Este vasul cure vorbesce și se roagă în numele lui Dzenos:

„O tu, Jolie sau ori-care alt Deu căruia voi fi oferit, ca acela (re-pansatul) să nu cadă în mâinile tale din pricina păcatelor sale, însă lasă-te a fi înduplecat prin acest dar și prin aceste rugăcuni ce ți le adreșăm. Dzenos m'a oferit pentru binele său, să nu fiu pentru răul lui!”

Data inscripțiunii trebuie ficsată în timpul lui Appius Claudius, pe la începutul secolului al cincilea înainte de era noastră.

* (Un duel cindat s'a petrecut în Oradea mare din cauza unei vătămări de onoare. Secundanții au stabilit și duelații au primit duelul în modul următoriu: S'au aruncat într-un păhar două gloanțe, cine va scoate glonțul negru, trebuie să postească done septămăni cu pâine și apă controlat de secundanții contrariului. Duelantul care a tras glonțul negru, togma trăiesce după dieta dictată. Grea pedeapsă pentru un om deprins cu mănecare bună.

* (Escusat) unui orator dintre roșii extremi s'ie imputate o „defraudare” vechie, de care își uitaseră mai toți contimpuranii. Adunarea agitându-se foarte tare pentru aceasta calitate morală a oratorului cere explicațiuni. „Cetățenilor,” respunse cu îngămfare oratorul, „cetățeanul, care togma me intrerupsse în discursul meu, are dreptate pe deplin! Am fost condamnat odată pentru un asemenea delict la temniță (Mare iritațiune în adunare), dar cetățenilor mei”, continuă oratorul, fără a mai ține samă de contestările ascultătorilor, „un cuvânt va fi de ajuns pentru a mă justifica: Aceasta s'a întemplat în timpul imperiului! — Efectul a fost: Aplause frenetice și un entusiasm nemărginit. Oratorul fu purtat prin sală în triumf — în cerând va fi și deputat.

* (Omor pentru 8 florini.) Un locuitor din comuna Cic. Sct. Simon întorcându-se acasă dela tîrgul din S. Martin fu omorât de un tovarăș tot din acea comună. Ucigașul îl însoțise pe drum, simțind că tovarășul se are bani la sine, năvăli între asupra lui, îl omoră și-i ia cei 8 fl. cei mai remaseră dela tîrg.

* Cetim într-o carte persană: Acela care nu are avere nu are credit. Acela care nu are copii nu are putere. Acela care nu are rude, nu are sprigin; însă acela căre se are nimic din toate aceste trăsese fără grigo.

* (Omor.) Din Lugoș se scorie: Doi țereni au asasinat o familie întreagă. Gardarmeria a arestat deja pe criminali.

* (Inaugurarea lucrărilor cheului în Turnu-Măgurele.) Cetim în „Românul” Dîna de 22 Februarie a fost o adevărată di de serbătoare pentru orașul Turnu Măgurele. Bateria primului par al cheului ce se construesc în acest port, transportate tot orașul la Dunăre. La 2 oare după ameași încep serbarea prin oficiarea unui serviciu divin de către preoții din oraș. D. ministru al lucrărilor publice, colonel Dabija, care manifestă de a asista la inaugurarea lucrărilor acestui cheu, nu pută se vină și însărcină pe d. prefect Chirițescu ca s'el reprezente. După terminarea oficiului divin, se rostiră mai multe discursuri: unul din partea consiliului comunale, cetit de d. consiliar Dr. G. Econom; un altul din partea comitetului permanente al

județului și cel de al treilea din partea inginerului dirigit al lucrărilor d. G. Panait. Reprezentantele guvernului, dl perfect Chirițescu, respunse la aceste discursuri, arătând că dacă se realizează această lucrare de o importanță vitală pentru portul Turnu-Măgurele meritul revine cetățienilor cari prin încrederea ce i-au arătat necontentii, l'au încurajat ca se stărue pentru realizarea acelei dorințe. S'au făcut urări pentru Maiestățile Lor Regele și Regina pentru guvern și pentru prefectul districtului. După terminarea discursurilor se servi șampanie și după ridicarea întăului toast, încep bateria parului în interiorul căruia se depuse actul de fondatiune tipărit pe pergament. Musica orașului cântă în tot cursul serbărei. Urările oratorilor respunse aclamațiunile asistențelor de al căror șgomot resuna toată valea Dunării. Pela oarele 3 1/2, serbarea se terminase, însă mulțimea remase încă până spre seară. La oara 7 1/2, o deputațiune a cetățenilor veni la locuința dlui prefect, cu musica în frunte ca s'el felicite. D. prefect le mulțami, făcînd cele mai călduroase urări pentru prosperitatea portului și a orașului.

* Dela începutul lunei continuă lupta între bine și rău și nici până astăzi nu s'a decis cearta. Pentru ce? Cerul fără îndoială, are dreptate în partea sa dar iadul are cei mai mulți advocați.

Loterie.

Mercuri în 8 Martie n. 1882.
Sibiu: 24 30 64 3 90

Bursa de Viena și Pesta
Din 14 Martie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	118.50	118.30
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	88.25	88.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	108.60	108.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	93.50	—
Împrumutul drumurilor de fer ung. Obligățiuni ung. de recumpărarea pământului	132.30	131.75
Obligățiuni ung. cu clausul de scurto	96.75	98.50
Obligățiuni urbariale temejane	96.25	96.—
Obligățiuni urbariale croato-slavonice	96.25	96.—
Obligățiuni ung. de recumpărarea fectin de vin	95.50	95.—
Datorie de stat austriacă în hârtie Datorie de stat în argint	96.25	96.—
Renta de aur austriacă	95.50	95.—
Sorți de stat dela 1860	96.25	96.—
Acești de bancă austro-ung.	98.—	98.—
Acești de credit austriac	96.50	97.25
Acești de bancă de credit ung.	74.80	74.75
Sorți angustesci cu premii	75.60	75.75
Sorți de regularea Tisei	93.25	93.25
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina”	128.75	128.—
Argint	818.—	820.—
Galbin	808.50	811.75
Na oleon	312.—	312.—
100 ances nemțesci	117.—	117.—
Londen (pe polița de trei luni)	109.50	109.50
	150.70	120.65

Nr. 76.—1882. [36] 1—3

CONCURS.

Devenind vacantă stațiunea învățătorescă din Dumbravă (Ligeth), se escrie pentru ocuparea definitivă a acestei stațiuni învățătoresci, concurs cu termin de 30 zile dela 1-a publicare.

Emolumentele:

1. Salariu anual banesc în sumă de 100 fl. v. a. din repartițiune.
 2. Două jugere de pământ arător.
 3. Curtiir liber. Aceasta însă nu-mai după ce se va fiu edificarea școalei, carea e în curgere. Până atunci însuși învățătoiriul și va procura curtiirul.
- Petenții au ași îndrepta cererile, înstruite conform statutului organic

la subscrisul în Idicel, poșta ultimă: Reghinul săsesec.

Oficiul protopresbiteral gr. or. tractul Reghinul ca inspector școl. dist.:

Idicel, 22 Februarie 1882.

În conțelegere cu resp. comitet parochial.

Galaction Sașau m. p.,
protopresbiter.

Nr. 85. [31] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea vacantei parochii de clasa III, Hădăren, protopresbiteratul Lupșei, se escrie al treilea concurs cu terminul până în 27 Martie a. c. v.

Emolumentele sînt:

1. Porțiunea canonică de 4 jug. 300⁰ arătorii și fână;
2. O grădină de encuruz;
3. Foliosirea cimiterului;
4. Dela fie care casă câte 10 lire de bucate;
5. Ca relut de curtiir 32 fl. v. a. până se vor găta casele parochiale, și
6. Venitele stolari regulate prin sinodul parochial din 1880 dela 140 case. —

Doritorii de a ocupa această parochie au de ași substerne petițiunile lor înstruite în sensul „Statutului organic” și al „Regulamentului” pentru parochii la acest oficiu.

Offenbaia în 20 Faur 1882 v.

Pentru comitetul parochial.

Ioan Danciu m. p.,
adm. protpresb.

Nr. 928 1882 [38] 2—3

EDICT.

În urma cererei de comasare proprietarului Nagy Miklos din Dej se ficsenază **diua de pertractare pe 27 Aprilie**

1882 la 9 oare ante am la fața locului în orașul Dejului la cauza orașului spre acel scop, ca în sensul art. 36 din instrucțiunea înaltului ministeriu de justiție să se greeze, prin ascultarea partidelor, că există condițiunile de ordinară comasării generale a hotarului!

La această pertractare se citează toate partidele interesate, cari sînt interesate prin titlul de proprietate, a se înfișașu, cu aceea observare, că un exemplar al cererei so poate vedé aici la tribunal până la diua de pertractare — și că partidele cari nu se vor înfișașu se vor considera ca învoinde cu comasarea.

Din sedița tribunalului reg. din Dej fiuntă în 25 Februarie 1882.
Josif Keul m. p. Szoboszlaj m. p.
presid. notar

Nr. 258 1882 [35] 2—3

EDICT.

Subscrisul jude esmis de tribunal reg. din Dej aduce la cunoșcință că în cauza de comasare hotarului comunei Săn-Jude (Szent-Egyed) terminul pentru începerea lucrărilor pregătitoare și anumit pentru regularea reprezentații, alegerea inginerului, pregătirea preliminarului de spese s'a ficsat **pe 3 Iuniu 1882 la 10 oare an. am în comuna Săn-Jude.**

Deci provoc pe toți proprietarii fiu duari a se înfișașu la pertractare cu atât mai sigur cu cât nenfișașuarea lor nu va împiedeca cursul pertractării, nici va puté servi de „motiv pentru vrenu remediu procesual.

În numele tribunalului reg.
Dej 24 Ianuarie 1882.

Ladislaw Hosszu m. p.
jude pertractaor al tribun. reg.

Nr. 1064 civ. 1882. [24] 2—3

EDICT.

Prin aceasta aduc la cunoșcință că în cauza de comasare generală în comuna Bóhalma terminul pentru începerea lucrărilor pregătitoare și anumit: pentru regularea reprezentații, alegerea inginerului și pentru pregătirea preliminarului de spese s'a statorit **pe diua de 13 Aprilie la 9 oare an. am.** la fața locului.

La care sînt cități toți cei interesați cu aceea observare, că nenfișașuarea lor nu va împiedeca fiinera pertractării.

În numele tribunalului reg. din Elisabetopol în 26 Februarie 1882.

(L. S.)

Nicolau Székely m. p.,
jude pertractaor

Bilanțul anual

din 31 Decemvre 1881

al Institutului de credit și de economii „Albina”.

Active:	fl. cr.	Passive:	fl. cr.
Cassa în numerariu	48,933.63	Capital social 3,000	
Monetă	15,623.89	acțiuni a fl. 100	
Cambio de bancă	672,450.06	anume: 1,000 acțiuni	100,000
Cambio și obligațiuni dela reuniuni de credit	26,858.35	2,000 acțiuni ca fond de garanți al scrierurilor fonciare	200,000 300,000.—
Împrumuturi pe hipotece	446,191.33	Fondul de rezervă al acționarilor	27,304.26
Credite fise	46,905.53	Depuneri pentru fructificare	1,010,754.21
Avansuri pe efecte publice	7,546.—	Scrieri fonciari în circulațiune	400,700
Realități	55,249.43	Scrieri fonciari eșite la sorți	9,400 410,100.—
după amortisare de Realități vîndute	1,000.— 9,730.96	Fondul de garanți al reuniunilor	18,700.74
Efecte publice după specificațiune	199,472.45	Fondul de rezervă al reuniunilor	144.26
Efectele fondului de garanți ale scrierurilor fonciare după specificațiune	208,303.30	Fondul de garanți al împrumuturilor ipototecari	689.68
Efectele fondului de pensii al funcționarilor institutului Mobiliar	2,228.74 2,069.—	Fondul de pensii al funcționarilor	2,626.17
după amortisare de Diverse conturi debitoare	222.87 2,005.87	Dividendă merdicate Interese anticipat pro 1882	1,979.— 14,798.73
	94,892.10	Diverse condri creditoare	1,237.76
	1,835,231.90	Profit curat	46,897.00
			1,835,231.90

Sibiu, în 31 Decemvre 1881.

Josif Sterea Șuluf m. p., Gregorin Matei m. p., Visarion Roman m. p., Romul Petric m. p.
membru de direștiune. membru de direștiune. director executiv. comptabil.

Subsemnatul comitet am esaminat bilanțul present și confrontându-l cu registrele principale și auxiliare ale societății ținute în bună regulă, l'am găsit în consonanță cu aceleș și esact.

Sibiu, în 14 Martie 1882.

Comitetul de revisiune.

Dr. Aurel Brote m. p. Ioan Crețu m. p. Mihail Kabdebo m. p.